

ชื่อ เรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ	การดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดลำพูน	
ชื่อผู้เขียน	ว่าที่ ร.ต. วีรพงศ์ ใจสุนทร	
ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต	สาขาวิชาการบริหารการศึกษา	
คณะกรรมการสอบค้นคว้าแบบอิสระ	อาจารย์ ดร. อัมพร ศิริบุญมา	ประธานกรรมการ
	อาจารย์ ดร. พนมพร จันทรวงศ์	กรรมการ
	อาจารย์อองอาจ โฆษณพณันท์	กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลำพูน กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครู-อาจารย์ จำนวน 237 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ ผลการศึกษารูปได้ดังนี้

การดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนส่วนใหญ่มีการสำรวจเกี่ยวกับการใช้ยาเสพติดของนักเรียน ที่พบมีการแพร่ระบาดมากที่สุดคือ บุหรี่ สาเหตุของการแพร่ระบาดโดยนักเรียนนำมาเสพติดในโรงเรียน มีการมั่วสุมกันมากที่บริเวณห้องน้ำ ห้องส้วม ภายในโรงเรียน สำหรับแหล่งมั่วสุมภายนอกโรงเรียนคือ ที่บ้าน โดยที่โรงเรียนเป็นแหล่งที่มีการซื้อขายยาเสพติดกันมากที่สุด โรงเรียนมีการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดร่วมกับหน่วยงานอื่น รวมทั้งมีการนิเทศ ติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ครู-อาจารย์ส่วนใหญ่รับทราบนโยบายการป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน มาตรการที่ใช้มากที่สุดเมื่อพบนักเรียนที่ติดยาเสพติด ใช้การตักเตือน บุคลากรในโรงเรียนส่วนใหญ่ได้รับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดโดยการจัดให้มีการประชุม และการฝึกอบรม มีการจัดเอกสารเกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนให้ครู ตลอดจนมีการจัดเอกสาร แผ่นพับ เรื่องยาเสพติดแจกครู นักเรียนและผู้ปกครอง สำหรับวิธีการเผยแพร่ความรู้ที่ใช้มากที่สุดคือ การจัดป้ายประกาศ ให้

ป้ายประกาศให้นักเรียนค้นคว้าและจัดทำรายงานเกี่ยวกับยาเสพติด มีการสอดแทรกความรู้และวิธีการป้องกันยาเสพติดในการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังมีการอบรมแกนนำนักเรียนด้วย มีการสนับสนุนด้านกำลังใจและสวัสดิการให้แก่ครูผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันยาเสพติด มีการดำเนินงานตามนโยบายการปฏิรูปการศึกษาให้สถานศึกษามีสภาพแวดล้อมและโครงสร้างที่ร่มรื่น ปลอดภัย รวมถึงมีการจัดอุปกรณ์กีฬาให้นักเรียน มีอาจารย์เวรตรวจตราดูแลสถานที่ลับตาเป็นประจำ มีการรณรงค์ป้องกันยาเสพติดโดยการเดินรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด มีการผลิตและพัฒนาสื่อเพื่อการรณรงค์ โดยได้รับการสนับสนุนด้านบุคลากรผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานภายนอกมากที่สุด มีการจัดทำระบบข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติดและการจัดทำระเบียบเพื่อศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคล โดยที่มีการปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยอยู่เสมอ มีการศึกษาวิจัยถึงสภาพปัญหาการใช้ยาเสพติดของนักเรียน มีคณะกรรมการทำโครงการวิจัยและมีการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ครู-อาจารย์ทุกท่านมีหน้าที่ในการดูแลนักเรียนที่ติดยาเสพติด โดยใช้มาตรการนำนักเรียนที่ติดยาเสพติดไปบำบัดรักษาที่โรงพยาบาลของรัฐให้หายก่อนแล้วจึงให้กลับมาเรียนใหม่

สำหรับปัญหาการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนที่พบมากคือ การรณรงค์ป้องกันยาเสพติดเกี่ยวกับการผลิตสื่อการเรียนการสอน รวมทั้งการเผยแพร่เพื่อการรณรงค์ที่ได้มาตรฐาน และมีคุณภาพ ด้านงานวิจัยและประเมินผลเกี่ยวกับการนำผลการศึกษามาใช้เพื่อแก้ปัญหายาเสพติด และปัญหาด้านการจัดทำและพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับงบประมาณในการดำเนินงาน

Independent Study Title	Narcotic Prevention Operation in Secondary Schools, Lamphun Province	
Author	Sub.Lt Weerapong Chaisoontorn	
M.Ed.	Educational Administration	
Examining Committee	Lect.Dr.Umporn Siriboonma	Chairman
	Lect.Dr.Panomporn Chantarapanya	Member
	Lect.Ong-Ard Kosashunhanan	Member

Abstract

This study probed issues related to in-school narcotic prevention efforts of Department of General Education schools in Lamphun Province. It sought to do so by surveying, via a relevant questionnaire, the opinions of a sample of 237 school administrators and teachers. In the process frequency and percentage were used to analyze obtained data. Following is a summarized report of the study.

Most schools did survey students' use of addictive substances/drugs. Cigarettes were found to have been most widespread among students who brought with them to smoke in school toilets. Many smoked at home. Alarming, schools were reported to be places where addictive drugs/substances were bought and sold.

However, schools did join hands with other outside agencies in narcotic prevention efforts/activities, continuously supervising and monitoring such activities. At the same time, according to obtained

responses, most teachers were aware of narcotic prevention policy in their schools through various meetings/seminars and training programs.

Printed materials and brochures on addictive drugs/substances were prepared for teachers' classroom use and distributed to students and their parents. In schools bulletin boards were the most popular means to disseminate relevant information to students for their own study as well as for their classroom reports. Narcotic prevention methods and general knowledge were made part of teachers' classroom instruction. Training was occasionally conducted for students leaders and teachers directly responsible for narcotic prevention work accorded moral support and appropriate fringe benefits. Schools undertook necessary measures to make their physical environment more pleasant and safe for students as well as provided adequate sports facilities. Teachers were assigned to regularly patrol schools' hidden and secluded spots. A variety of narcotic prevention campaigns were organized using a variety of media and means and supported by narcotic prevention experts from outside organizations.

Moreover, profiles on individual students and a proper information system on the topic were established with the information constantly updated. Committees were formed to prepare research projects and continuous evaluation reports. Students found addicted to narcotic drugs/substances were sent for treatment in state hospitals and subsequently allowed to return to continue their schooling.

On the other hand, narcotic prevention problems most often encountered centered around campaigning activities, particularly their quality; instructional media production; research and evaluation as well as the application of evaluation results in solving addiction problems; budgeting; and the information system establishment and development.